ANUL IV. – Seria II. – No. 10 4 PAGINI 3 lei C. Joi 19 Septembr. 1940

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

C. E. C.
Cont abonamente . . 1274
Conl depozit 1256

Director GRIGORE MANOILESCU

Prim Redactor Mihail Polihroniade

TELEFOANE { Direcția și Administrația . . 5.95.34 / Secretariat și Redacția . . . 3.36.60
Str. Anghel Saligny No. 2

ABONAMENTE:
Comune urbane { 1 an Lei 700 / 6 luni „ 350 / 3 luni „ 175
Comune rurale { 1 an Lei 560 / 6 luni „ 280 / 3 luni „ 125

Redactorii noștri în veci

Mihail Polihroniade
Nicolae Totu
Bănică Dobre
Valeriu Cârdu
Virgil Rădulescu
Al. Cristian Tell

Scrisoare românilor din alte părți

Mă simt și eu tot atât de singuratec ca și voi. Văduvit de meleagurile pe cari le-am străbătut în pas legionar, privesc întristat apre hotarele blestemate, cari mi-au smuls din mână locuri dragi și sufletе curate.

Și totuși, în aceste clipe de aspră vitregie pentru noi, a răsărit un punct de reazim, un glas de mângâiere. În timp ce voi trageți clopotele robiei, Țara ciuntită dar liberă, renaște în cadență de marș legionar. Dac'ați vedea voi astăzi peste granițe! Trec șiruri nesfârșite de cămăși verzi, de tineri cutremurați de biruință, cu brațele încordate de hotărire, cu privirile sfrăfulgerate de credință. Dacă l-ați vedea, peste visurile voastre negre, ar naște aprigă ideia reîntâlnirii apropiate.

Să nu trăiți deci cu sentimentul abandonării. Dacă politicienii mecheni v'au amăgit speranțele, prăbușindu-vă în robie; dacă v'au despădurit munții imenși de brad, împărțind jaful cu jidanii; dacă altarele voastre au fost pângărite de guvernări bastarde, astăzi — deasupra voastră veghiază cu glas de trâmbiță: Legiunea.

Nu sunteți singuri. Cei ce v'au condus cu sinceritate și dragoste, se vor gândi la voi. Sufletele celor 46 de martiri vă veghiază și aceasta e o armă pe care n'o pot echivala vremelnicii voștri stăpânitori. Amintiți-vă doar, cuvintele de scriptură legionară: «nu există dinamită mai puternică decât cenușa morților».

Nu uitați că pe deasupra zidurilor ce ne despart, sufletele noastre au cunoscut hotare. Ele sunt de mult contopite într'un crez masiv, construit pe jerfe entremurătoare. Nu uitați că porțile iadului s'au frânt sub izbitura de fier a pumnului legionar.

Dacă vremurile v'ar fi prins în sclăvie, sub întunecate clipe de viață națională, erați îndreptățiți să plângeți. Speranța voastră ar fi murit fără urmă, sufletul vostru s'ar fi măcinat în surdină. Dar astăzi, când țara se cutremură sub pasul legionar, când văzdulul freamătă de tinerețe descătușată, când Căpitanul, Moța și toată oastea legionară vă strigă: Prezenți!.. nu mai aveți dreptul de prohod.

Sus inimile! Peste granița șubredă ce ne desparte, vă trimitem cuvânt de îmbărbătare.

Horațiu Comaniciu

CU FRUNTEA SUS

de Virgil Rădulescu și Puiu Traian

Începând cu numărul de față, retipărim textele principalelor cântece legionare, întru cât au rămas puține exemplare din cartea de cântece.

Cu fruntea sus păși-vor înainte
In jurul steagului fâlfâitor,
Legionarii sacrificiilor sfinte,
Ducând și mai departe crezul lor.

Nici ziduri reci, de temnițe, nici sânge
Nu-i vor putea opri din calea lor,
Căci noua viață nimeni nu o poate'nfrânge
In falnicul ei marș biruitor.

Să strângă frontu-acei ce vor să moară
Pentru salvarea 'ntregului popor,
Veniți, o Românie nouă să răsară
Din jertfele de sânge a tuturor.

Drapelul sus și rândurile strânse,
Legiunea trece'n viu și aspru pas,
Cei-ce au căzut uciși de gloanțele dușmane,
Pășesc în rând cu cei ce au rămas.

Din calea legionarilor, în lături,
Loc faceți la ai noștri luptători.
Spre Gardă se îndreaptă zeci de mii de glasuri,
Cu dor de altă viață 'n viitor.

S'a dat acum semnalul cel din urmă,
De luptă sufletul ni-e pregătit:
Curând vor fâlfâi a noastre mândre flamuri,
Robia noastră va avea sfârșit

Cosași legionari, ei înșiși poate cosiți azi de moarte

ITALIENII IN EGIPT

In vârtejul evenimentelor care prefac năvalnic fața țării noastre, abia mai avem timp să privim în afară. Și totuși se petrec astăzi unele fapte atât de mari, încât nu se poate să nu oprim gândul înfiorat asupra lor.

In timp ce Londra, capitala mândrului Imperiu Britanic, este măcinată stradă cu stradă sub năvala bombelor germane, Egiptul, cheia de boltă a întregei clădiri imperiale se clatină sub loviturile italiene.

Toate greșelile politicei britanice se răsbună astăzi acolo în Egipt.

Toate făgăduelile neținute, toate minciunile și toată perfidia folosită timp de un veac, toate prigoanele mișcării naționaliste egiptene, se plătesc astăzi.

In fața armatei italiene, trupele engleze sunt singure, înfiorător de singure, dușmănite de fiecare om și de fiecare fir de nisip din Egiptul împilat. Nici un felah nu va da de bună voe un pahar de apă unui soldat englez rănit, nici un suflet de egiptean nu se va îndupleca de suferințele lui, așa cum niciodată Angliei nu i-a păsat de suferințele celor cuiva.

Peste ruinele stăpânirei britanice, steagul verde al Profetului va fâlfâi în curând *liber*, într'o nouă țară.

GRIGORE MANOILESCU

Un document din 7 Decembrie 1934

Cauzele cari au dus România LA DEZASTRUL POLITIC ȘI MORAL

O senzațională scrisoare a d-lui general Ion Antonescu

D. General Antonescu a decis să dea la iveală o serie de documente, cari astăzi, după prăbușirea granițelor, nu mai constituesc secrete de stat, ci acte necesare unei bune orientări a opiniei publice în privința cauzelor care ne-au dus la dezastrul politic și moral în care ne sbatem.

Primul document pe care îl supunem judecății tuturor este următoarea scrisoare:

7 Decembrie 1934,
București

Domnule Prim Ministru,

După cum știți, în Iulie trecut, când se hotărîse trecerea Domnului General Angelescu la Ministerul Apărării Naționale, la insistențele Dvs. de a rămâne la Marele Stat Major v'am comunicat că date fiind cele ce știați că se petrecuse între noi, era o imposibilitate morală să rămân.

Aceasta fiindcă, vă spuneam atunci, că pe deoparte toată armata știa cele ce se petrecuse între mine și d. Ministru, iar pe de altă parte nu este în interesul bunului mers al serviciului să rămân în capul Instituției a cărei grabnică îndreptare mi s'a încredințat de Majestatea Sa Regele «fiindcă voi fi pus în imposibilitate să-mi îndeplinesc misiunea».

Domnia Voastră onorându-mă cu o încredere deosebită ați insistat să rămân la post spunându-mi textual că «Generalul Angelescu trebue să înțeleagă că D-ta nu poți pleca de aci și trebue să dea garanții că va executa programul D-tale și că se va purta cu D-ta după cum trebue, altfel nu poate veni la Ministerul Apărării Naționale».

Cum îi cunoșteam foarte bine și caracterul și obiceiurile, v'am afirmat atunci că nu cred că va fi posibilă o conlucrare.

Atunci m'ați asigurat că îl veți obliga în fața Majestății Sale Regelui să la angajamente precise față de Dvs. și de mine și că veți pretinde chiar să se facă un act de angajament pe care să-l semnăm câteși trei.

A doua zi Majestatea Sa Regele venind la Marele Stat Major și după terminarea lucrului anunțându-mă

(Continuare în pag. III-a)

Și aduceți-vă aminte că Roma cea nebiruită și armata romană pururea biruitoare, au fost totuși învinse, definitiv învinse: de bieții, săracii, ucenicii și credincioșii ai Mântuitorului, cari, urmând învățătura Sa, au primit din partea Romei păgâne, uneltitoare, toate umilințele și toate jerfele.

Mai târziu — ce vreți mai urâtă înfrângere — toate drapelele armatei care a schingiuit, omorât, umilit, purtau semnul Crucii, semnul celor umiliți și schingiuiți.

(Circulările Căpitanului, pag. 118)

Ierusalime... Ierusalime...

Toată țara simte că s'a întâmplat ceva. Bucureștii celor îmbuibați nu simt. Bucureștii celor îmbuibați, dorm, dansează sau cântă. E ceva vegetativ în orașul acesta, ceva vegetativ care rezistă și se sbate să rămână pe loc. Sunt unii oameni molatici cari ajung să facă gesturile cele mai violente: numai să poată rămâne pe loc.

«Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proorocі și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!»

N'a fost om viu în țara aceasta, pe care nepăsarea câtorva straturi de sus ale societății bucureștene să nu-l indignеze. N'a fost suflet mare care să nu dorească țării o altă Capitală — cu prețul mutării el. Regina Maria, care avea cel puțin o extraordinară înțelegere a frumosului românesc, a dorit dela începutul înregirii noastre mutarea Capitalei. Iar mai ales Căpitanul a dorit-o. Căci nu era vorba, numai, să dovedească puterea constructivă a sufletului legionar. Era și gândul de-a prăbuși odată cetatea aceasta a sufletelor îngrășate și sterpe.

Cât de mult s'a îngrășat și cât de sterp s'a dovedit orașul lui Bucur în ultimii ani! Nu l-ai mai recunoaște nici pe din afară, dacă nu l-ai fi văzut atât de des. Un comandant legionar, întors de curând din Berlin, mărturisea că a regăsit, pe toți cei aparținând unei amumite lumi bucureștene, revoltător de îmbuibăți. Și la fel e orașul. L-ați contemplat în fotografiile cu «vederi» asupră-i? Abia atunci v'ați da seama că e de nerecunoscut. Ar putea fi oricare oras din Africa de Sud.

Plutește, peste Bucureștii celor îmbuibați, duhul unei lumi care nu e contemporană cu restul Românie!; care nu simte odată cu restul Românie! Oricare ne un ritm mai... dă cele mai catastrofale știri, cu o siguranță și liniște care te paralizează. Cu blocurile lui, cu mașina lui luxoasă, cu confortuile și cerdacurile lui, îți stă în față ca o permanență frână. Nu poate să creadă dar nici nu se poate întrista. A crede sau a se întrista consumă. El se conservă.

Un singur lucru îl neliniștește: să nu vie avioane străine deasupra Capitalei. Incolo, consimte la orice lașitate, înțelege orice lașitate. «Să dăm, domnule, să dăm din țară și să fim odată liniștiți».

O, de l-am putea scoate din liniștea lor. Din cercurile lor s'au recrutat aproape toți ministrii de până la 6 Septembrie. Societatea lor e cea care a deținut toate privilegiile și toate trusturile. La picioarele lor s'au stins toate chemările neamului. Astăzi încă, nu credeți că el, cu liniștea și resturile lor de privilegii, sunt cei cari vor să frâneze lumea nouă?

Dacă aș fi primar al Capitalei aș face orice să-l scot din nesimțire: aș da alarma antiaeriană de două ori pe săptămână; le-aș opri apa și electricitatea când le e lumea — lumea lor! — mai dragă. Le-aș închide localurile de noapte și i-aș obliga să facă post negru Vinerea. Orice, orice ar fi de făcut, numai să se trezească. Iar dacă nu s'ar trezi, să li se mute Capitala. Să doarmă în veci în Pompeiul lor. Să doarmă în Sodoma lor!

«Ați osândit, ați omorît pe cel neprihănit, care nu vi se împotrivea!» spune Biblia.

Astăzi încă vă așezați în calea celor neprihăniți. Dacă nu-i mai puteți lovi, căci nu mai aveți voi buzduganul (buzduganul acela de aur, de 4 kg. ½ aur, al Regelui vostru), credeți că, rezistând, îi puteți frâna

Citiți Biblia, dacă vreți să vă regăsiți în istorie. Citiți Biblia, da nu vreți moartea cetăților sterpe din istorie!

Constantin Noica

MOȚA,

Neamului acestuia nu i-au fost deajuns nici scrisul tău, nici suferințele tale la care a privit nepăsător timp de 14 ani.

Acum ai vrut să-i faci dovada supremă: să-ți verși propriul sânge — sângele tău slăbit de lovituri, de închisori și de prigoane, într'o țară în care tinerețea ta toată a avut parte numai de ele și în care ai fost tratat permanent ca turburător al ordinei publice și ca atentator la siguranța Statului român.

Și l-ai dat. L-ai dat într'un chip cutremurător. Noi stăm în genunchi și-ți sărutăm fruntea ta de viteaz și de mucenic.

Dacă nici acum neamul nu va înțelege, suntem gata, până la cel din urmă, pentru jertfa supremă în slujba credinței legionare.

Fii dar sigur și dormi liniștit Moța, — legionarii vor birui.

(Prefața Căpitanului la ediția postumă a cărții lui Moța).

STIL LEGIONAR

Legionarul nu discută. Legionarul acționează și făptuește. Luptând și creiând.

A discuta înseamnă a nu crede, a te îndoi; înseamnă a fi în afară de comunitate.

Discuția este vorbă și dialectică sau în cel mai bun caz confruntare a spiritului cu el însuși.

Din discuție nu se naște «lumină» niciodată pentru că fiecare își susține punctul său de vedere și fiecare trebue să aibă dreptate. Orice spirit este consecvent și logic față de el însuși, — de natura lui. Accentul cade în ultimă instanță pe «eu», care este adevărata măsură de unitate pentru omul individualist.

Dincolo, în omul veacului acu românesc accentul cade pe continua căutare de identificare cu tipul comunității. Omul individualist nu își este identic decât sieși.

Legionarul nu discută, — legionarul mărturisește. Dar această mărturie nu este aceea a dramei individualiste, rezultatul inițialei opoziții între «eu» și «lume», ci confirmarea absolută și fanatică a propriei sale structuri.

Omul individualist se întemeiază doar pe spiritul său propriu. In contact cu «lumea» el nu poate rezolvi decât dialectic, adică **prefăcându-se că se adresează numai el** — într'un suprem apostolat! — în realitate dezbătând procesul dramatic dear cu sine însuși: Ar vrea să se crucifice pentru lume, în realitate își poartă crucea propriei sale antinomii irremediabile.

Omul individualist față de lume nu poate fi în ultimă instanță decât «un moralist pe cont propriu». Deși prin natura el este amoral, totuș întotdeauna **în numele spiritului** el cere o ținută morală celorlalți.

Excluzându-se pe el ca factor intermediar între spirit și lume, el își ia rolul de executant al voinței impersonale a spiritului și devine un judecător al tuturor, — cu excepția sa.

Intemeierea pe spirit a omului individualist este o întemeiere națională și anistorică. Caracteristica acestui spirit este **passeismul**. El nu poate decât constată ce a fost și pe aceste date își construește prezentul și viitorul, își justifică actul de prezentă. Spiritul său nu poate vedea înainte pentru că după dânsul tot ce este în prezent și ceea ce va fi — dacă-l ajută optimismul — este o concluzie a trecutului. Dar acest trecut — el însuș — nu e decât o justificare a spiritului **actual**. Prin urmare alfa și omega este: spiritul **actual**. Aci cade ultimul accent.

Pentru omul individualist realitatea vie și patetică a Neamului nu există decât sub formra dualistă de masă și de indivizi având anumite atribute comune ce le reclamă identica apartenență. Suprapunerea acestor două aspecte — alături de conștiința de ele însele — alcătuește pentru omul individualist conceptul de Națiune. Națiunea pentru el nu este prin urmare o realitate autonomă, vie și personală, ci o rezultantă, un complex de însușiri sociologice.

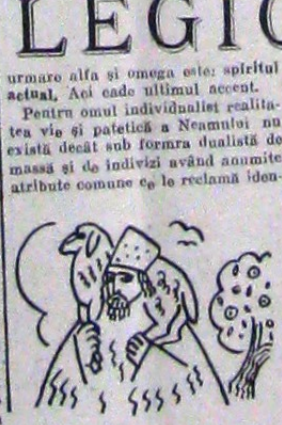

Spre deosebire de el, omul nou își întemeiază viața pe duhul comunității căreia îi aparține și nu pe acest spirit abstract pe care de fapt nu-l interesează viața, devreme ce condiția sub care trăește este mumificarea vieții însăși.

Legiunea se întemeiază pe duhul ei propriu, pe duhul legionar. Acest duh nu este însă adevărul spiritului abstract, după cum ar putea fi ispitită să creadă gândirea individualistă. Duhul legionar, dimpotrivă, este un **anume** spirit, cu trăsăturile sale caracteristice, — o «particularitate» poate pentru spiritul abstract, care nu vrea să nihă de-afară decât cu adevăruri «totale, definitive și autonome». Acest soiu de adevăruri sunt însă din păcate în afară de viață. Nu numai atât: ele rezultă din scăderea și sterilizarea vieții, din trecerea voită dincolo de ea, — din chiar ura vieții.

Duhul legionar este în primul rând marca unei anumite **atitudini** a spiritului. Atitudinea de vrednică primire a morții. Nu interesează atâta ce gândești (aceasta constituie de multe ori și un «materialism» al spiritului), ci — **cum gândești**, Scriind adică motivat numai de faptul luptei pe care-l dă comunitatea ta pentru câștigarea ființei sale istorice. Și întemeierea istorică — spre deosebire de cea anistorică a spiritului abstract — este o întemeiere irațională care își ia rădăcinile din «sâmța omului cu biologia spiritului său. Această legătură pierdută de spiritul individualist al vremurilor trecute o reia duhul legionar,

Orice duh se întemeiază pe acest «participatio», el fiind în ultimă instanță legătura biologică a spiritului cu el însuș.

Duhul legionar deci, își are obârșia chiar în legăturile tainice dinlăuntrul spiritului. Ceea ce câștigă el în lupta pe care o dă e ceea ce constituie propriul său **stil**. Căci duhul nu este altceva decât stilul care, reflectând asupra sa, se mărturisește,

STEFAN ION GHEORGHE

ZIDIRE NOUĂ

Cântecul legionarilor căzuți

Plânge printre ramuri luna
Nopțile-s pustii,
Căci te-ai dus pe totdeauna
Și n'ai să mai vii.

Pe cărările umblate
De noi te-am căutat,
Te-au uitat pân' astăzi toate
Și-ai tăi te-au uitat.

Numai vântul mai suspină
Dulcele tău cânt
Peste florile ce-alină
Tristul tău mormânt.

Cu o lacrimă de sânge
A căzut o stea,
Drum de foc și biruință
Pentru Garda ta.

Bate vântul peste ape,
Trece timpul greu...
Noi mereu te plângem, frate,
Iar tu dormi mereu...

CUIBURI DE LUMINĂ

Să scrii cu vârful spadei. Scurt, dar și cu gândurile pe față. Să scrii ca legionar. Nu ca literat, ca om de cultură, de știință, de societate. Nu ca om de meserie, — ci ca luptător. Mota în felul acesta a scris — și numai pentru aceasta a scris.

El nu scria pe marginea întâmplărilor, ca spectator obiectiv, ci ca diriguitor, ca agent activ al acestor întâmplări.

*

DAR nu crede că tu ești centrul evenimentelor. Tu ești într'însele doar. Cel care le conduce e gândul Căpitanului pe care îl realizează Comandantul Legiunii.Ție îți rămâne să tălmăcești în linia firii legionare sensul acestor biruințî.

*

IN «Ardealul» arădean scrie cam. Dimitrie Hedeș despre «Începutul Biruinței legionare». Sunt cuvinte de dreaptă vedere a Adevărului aci.

«Neamurile sau semințiile trebuie, ca în majoritatea, dacă nu în întregimea lor organică, să se bazeze cu duhul și să trăiască cu duhul în apa legii noui».

«Care este legea cea nouă? Este ceea a iubirii, a iertării. A iubirii fără hotărnuri și a iertării totale».

Dar însemnă asta că trebuie iertată canalia?

Nu, căci împlinirea misiunii legionare, însemnă lucrarea de mântuire a întregii Vițe Românești și trebue stârpiți cei ce împiedică pe misionari întru truda lor.

De aceea iertați pentru cele ce ați pătimit ca oameni și chemați în fața tribunalului lui Dumnezeu numai pe cei ce v'au umilit ca legionari».

*

TOT «Ardealul» citează din slova Căpitanului:

«Fascismul, fără a neglija celelalte laturi ale vieții sociale, este preocupat în mod deosebit de «Stat»; Hitlerismul, fără a neglija din preocupările sale toate elementele, acordă cu deosebire atențiune «rasei». Mișcarea legionară străbate ceva mai adânc, preocupându-se de «sufletu». *Cu alte cuvinte, la fascism primează forma exterioară, care corespunde la om cu îmbrăcămintea; la hitlerism primează ceeace găsim după îmbrăcăminte și anume corpul,* în timp ce în legionarism preocupările străbat dincolo de haină și trup, ajungând până în adâncul sufletului omenesc».

*

REVISTA «Orientări», ne anunță de reapariția ei. Îi așteptăm slova cu camaraderească bucurie.

*

CE înseamnă elita legionară?

«Înseamnă: Permanenta jertfire, în slujba Neamului, că ideia de elită este legată de ideia de jertfă, de sărăcie aspră și severă a vieții, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita legionară». (Din «Cărticica șefului de cuib»).

*

«AFIRMAREA» revista literară din Satu-Mare va reapare în București, sub titlul «Afirmarea exilată», grupând în jurul său pe toți dăltuitorii de slovă românească din Nord-Vestul Ardealului.

Pastorala Patriarhului Nicodim

Nicodim, din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro Vlahiei, Patriarh al României, Locțiitor al Cezareei Capadochiei, Președinte al Sfântului Sinod — întregului cler din cuprinsul Patriarhiei Române, har și pace dela Dumnezeu, Părintele Cel din cer, iar dela noi arhiereească binecuvântare.

PREA IUBIT CLER.

Trăim timpuri de grea cumpănă, trecem prin vremuri de care numai în Apocalips se mai pomenește.

Țara ni-i sfâșiată și la răsărit, și la asfințit și la miazăzi. Poporul e turburat și nedumerit peste măsură.

Ca totdeauna în asemenea vremuri, umblă pescuitori fu apă tulbure, umblă vânători de tot felul de interese, umblă semănători de svonuri și de știri mincinoase, care bârfesc stăpânirea și mărcsc în popor turburarea și nedumerirea.

In asemenea împrejurări tot românul adevărat iubitor de Țară, tot patriotul sincer și tot cetățeanul credincios neamului său românesc, este dator să fie cu ochii în patru, cum se zice, ca să demaște, să vădească pe tot dușmanul Țării și al neamului nostru, furișat printre noi, pe tot bârfitorul și să-l pună la locul lui, iar pe cei turburați și nedumeriți din ai noștri să-i lumineze și să-i dumirească, sădindu-le în suflet și în inimă nădejdea tare în Dumnezeu și încrederea nestrămutată în conducătorii Țării.

Dar datoria de a lumina poporul, de a-i risipi turburarea și de a-i împrăștia nedumeririle de orice fel, stă mai ales asupra voastră, iubiți păstori ai poporului, stă asupra preoției. Doar Vouă vă zice Mântuitorul nostru Iisus Hristos: *«Voi sunteți lumina lumii, voi sunteți sarea pământului».* Și tot vouă vă zice Cartea Sfântă: *«Luați aminte de voi înșivă și de turma, peste care v'a pus Duhul Sfânt păstori și învățători și pentru care veți a da seama lui Dumnezeu».*

De aceea Vouă mă adresez și eu astăzi cu toată stăruința și vă zic: Fiți lumina poporului, risipiți-i din suflet și din inimă orice întunerec și-l povățuiți la cunoștința adevărului. Fiți sarea pământului și feriți turma voastră de orice stricăciune, ca astfel luminată cu lumina voastră și întărită cu sarea învățăturii voastre să străbată cu bine zilele de nedumerire și grele.

Luați Cartea Sfântă și o deschideți la minunata lectie, pe care ne-o dă mai ales pentru asemenea vremuri Sf. Apostol Pavel, când zice:

«Tot sufletul să se supună stăpânirii, căci nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu; și stăpânirile, care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite. De aceia cel ce se împotrivește și cei ce se împotrivesc osândă își vor lua. Stăpânirea nu este frica faptelor celor bune, ci celor rele. De vrei să nu-ți fie frică de stăpânire, fă bine și vei avea laudă dela dânsa, iar de faci rău teme-te, că nu în zadar poartă sabia... Dar trebue să vă supuneți stăpânirei nu numai de frică, ci și pentru conștiință».

Iată lecție minunată pentru timpul de față. Sădiți-o temeinic în mintea păstoriților, căci din toți cetățenii loialtă, ca și pentru fiecare în parte. Iar nesupunerea la stăpânire, dovedește dușmănie față de Țară și de Neam, mai ales în aceste vremi.

Ba să sfătuiți pe păstoriții voștri, nu numai să se supună stăpânirii, ci să o și iubească și să o ajute prin devotament, prin pilda bună, prin pază ordinei, prin disciplină și prin jertfirea oricăror interese personale în folosul interesului obștesc.

Ba mai mult încă, faceți pe păstoriții voștri să se și roage împreună cu voia lui Dumnezeu, pentru stăpânire. Să înfășoare în rugăciunile lor, ca în frumoasă podoabă, pe binecredinciosul Regele nostru Mihai I și pe Augusta sa mamă Regina Elena, pe care Dumnezeu i-a rânduit în fruntea Țării noastre; Să cuprindă în caldo rugăciuni pe cârmuitorul Statului, Generalul Ion Antonescu și tot guvernul său, oștirea noastră scumpă și pe toți dregătorii și slujitorii Statului; ca să le dea Dumnezeu putere și izbândă în treburile ocârmuirii și ca astfel să ajungem vremi pașnice și liniștite, și să vedem Țara iar toemită cum o dorim cu toții.

De veți izbuti să vă povățuiți turma voastră așa, veți birueni în dela Neam și dela Țară recunoștință, și mai ales veți afla Har înaintea lui Dumnezeu, ca slujitori ai păcii și ca păstori iscusiți a poporului, pentru care în ziua cea înfricoșată, când veți da seamă pentru turma înredințată vouă, veți auzi hotărîrea dulce din gura marelui Judecător: «Bine, sluga bună și credincioasă, peste puține ai fost, peste multe te voi pune!».

Amin.

București, 7 Septembrie 1940.

Credință și voință

BIRUINȚA unei idei este condiționată de două concepte: SA CREZI și SA VREI. Ideea pusă în serviciul acelei nații se realizează total și armonic numai și numai rugându-te lui Dumnezeu și încordându ți ființa într'o nelimitată sforțare de voință.

Să crezi și să te rogi fierbinte lui Dumnezeu, să te iluminezi prin actul acesta, înseamnă a te rupe de tot ceeace este materie, patimă și păcat. Să te rupi de lumea care trăește numai prin și pentru materie, îți trebue o voință de fier. Lumea amintită se află în stare de război cu tine, când încerci să te desparți de ea. Te lovește la început cu arme pe care nu le vezi și pentru care îți trebue o mare prudență când le-ai observat și vrei să răspunzi. Astfel poți cădea învins prin propria ta atitudine.

*

FII DISCIPLINAT. Dar nu-i deajuns exterior. Fii disciplinat în gândire. Acțiunile sunt consecința planului gândurilor tale. Disciplina aceasta nu trebue să pornească din felul cum crezi tu că e bine. Ea trebue să fie rezultanta educației făcută în școala Legiunii.

Dorința mare pentru tine să fie prezența ta în cuib și în duh legionar cât mai mult. Aci te desăvârșește pentru a fi într'o bună zi legionar. Atunci vei avea bucuria că vei păși în adevărata viață.

Misiunile ce ți se vor da acum înseamnă încrederea ce ți-o acordă șeful tău. Tu trebue să duci la bun sfârșit misiunea dată. Nu cu orice mijloace, ci numai cu acelea corecte și cinstite.

*

TU, OMULE, ce vrei să fii legionar, nu uita că trebue să devii un om nou. A fi legionar, înseamnă trecerea unei îndelungate vremi, în care tu va trebui să lași la intrarea în Legiune, vițiile, păcatele, orgoliul și polemica. Ține minte că polemica dăunează propria ta existență în cuib. Ești unul din elementele dizolvante care aduce bucurie dușmanilor Legiunii.

*

NU-ȚI VORBI de rău camarazii. E un obicciu urît de care trebue să te lași la intrarea în Legiune. Dacă ai ceva împotriva unui camarad, chibzuește bine și apoi raportează corect și scurt șefului tău. Neînțelegerea aduce la eliminarea ta din sânul Legiunii. Primește pedeapsa ca un mijloc de îndreptare a ta. Așa te verifici de poți deveni un om nou: legionar.

*

ȚI-AM VORBIT, omule, de suferință. Ea e un pas spre mântuire. Du-te cu gândul la morții Legiunii. Atunci îți vei da seama de marea suferință ce-au îndurat-o ei. Jertfa lor a îngrozit pe toți dușmanii noștrei. Prin jertfa lor Legiunea a devenit mai puternică și astfel s'a ajuns la nimicirea celui mai puternic dușman pe care l-a avut nația noastră până acum în istorie. De aceea lupta Legiunii a fost mai grea și a cerut jertfe mai multe.

CUZA MARINESCU

Catedrala ortodoxă din Cluj

FRATELE TEODOR

...Jur că nu voiu trăda nicodată Legiunea și Căpitanul». Și fratele Teodor și-a ridicat mâna de pe drapelul fraților de cruce «Zece Decembrie», o salutat legionărește și cu un surâs de fericire, cu care poate pentru prima dată s'a înfruptat din plin obrajii lui crispați de-amară cicută, și-a ridicat gulerul paltonu lui său sărăcăcios și a eșit furișându-se pe sub pereții caselor spre malul Prutului.

Inoptase deabinelea. Până în străzile laturalnice pe care se strecura el ferindu-se de lume, deabia se mai auzeau sunetele clopoțeilor.

Era într'o seară din iarna anului 1937, când vântul ridica spre cer tulumbe de zăpadă, trântindu-le apoi iarăși, când la pământ, când în găurile din căciula fratelui Teodor.

L'am ajuns din urmă; voiam să știu tot ce gândește și ce simte în acea zi de sărbătoare a tinerețîi lui.

M'a apucat de mână și și-a început pasul: «Camarade, când mi-ai întins drapelul, când mi-ai atârnat de gât peltnul și când mi-ai spus să jur, am văzut ochii de foc ai Căpitanului! L'am simțit în toată ființa mea sufletească; și acum mă simt mai fericit ca oricând, că m'am legat de Căpitan, de viața legionară, de voi și de sărăcia mea de acasă.

Când vorbia, simțeam cum se cutremură toată ființa lui. Ne-am oprit, ne-am salutat și ne-am despărțit.

L'am petrecut cu gândul până în cătunul de peste malul Prutului în care locuia el. Tatăl său, invalid de războiu, murise cu câteva luni înainte lăsându-i în grijă o mamă vădană și cinci frați mai mici ca el. El singur a apucat să învețe carte, și în el și-au pus nădejdea toți cei de acasă. Muncea din greu și din puținii bani pe cari îi strângea pe mobilații își ajuta și frații. Cu cât curată satisfacție își aducea el micul contribuție bănească la zestrea fraților, cât freamăt în rugăciuni, câtă rupere de «pământul din el! Deabia aștepta sărbătorile, vacanța, ca să plece acasă între ai lui, în mijlocul flăcăilor, foștilor săi camarazi de școala primară, să le să deoască în suflet bucăți din nouă sa credință legionară, să cânte și să-i învețe să creadă în Biruința Căpitanului.

Când s'a întors din prima lui vacanță legionară i am citit în ochi bucuria unei datorii împlinite. «Camarade Teodor, ce ne aduci din nou din Basarabia ta?» A tresărit, s'a încruntat și mi-a răspuns: «O credință de câine și dorința de a muri pentru Legiune. În vorbă, în privire și în toate câte le făcea, ve deai adevăratul frate de cruce.

Cu intensitatea aceleiași credințe a înfruntat și greutățile ultimelor zile până la terminarea liceului. Și a luat bacalaureatul și s'a înscris la facultatea de teologie din Cernăuți. O dorință nouă în sufletul lui curat, pe care mi-a destăinuit-o într'o scrisoare: să fie popă în satul lui natal, să propovăduiască credința legionară și să-și poată ajuta fraților.

L'am mai văzut odată în toiul prigoanei din 1938, în beciurile de'a Prefectura Poliției din Cernăuți. Sentu și surâzător m'a salutat smulgându-și mâna din mâna gardianului. A fost pentru ultima oară.

Trecuse aproape un an fără ca să mai aflu ceva despre el.

Eram în închisoarea Galaților când ne-a venit vestea că printre legionarii căzuți în sângeroasele zile ale lui Septembrie 1939 a fost și fratele Teodor. L'a împușcat un plutonier, un oarecare plutonier, pe oporul părinților săi.

Să se ridice mâna care a fost în stare să ucidă pe unul din cei mai buni frați de cruce, pe unul din frații în care Căpitanul și-a pus multă nădejde.

Fraților de cruce, printre lacrimile de bucurie ce le vărsați în ziua Biruinței șoptiți o rugăciune pentru eroul Frăției de Cruce «Zece Decembrie».

Străjuiți măcar cu gândul mormântul Lui din Câșla-Hotin cand căci altfel vedeți că nu am fost în stare să-l străjuim.

Cercetați-vă în adâncimi sufletul și conștiința pentru ca să vă puteți împărtăși cu sufletele eroilor din Frățiile de Cruce și să puteți păși în România Legionară curați și buni cum a fost Fratele de Cruce Dobrovinschi Teodor.

OCTAV. POPESCU

Veți trăi în sărăcie

Cazul Hartig — un caz dintr'un milion — s'a strecurat în presa zilelor trecute cu discreția faptelor diverse de cea mai mică însemnătate.

Un jidan, maguat al editurii bucureștene reușise să-și treacă prin vama Constanța milioanele adunate la noi, cu intenția de a se stabili în Grecia, unde să întemeieze alte ziare și acelea pe care le-a «fondat» și condus în «România».

Dar tocmai când Hartig scotea suspinul de ușurare, că evaziunea i-a reușit, și se trezește față în față cu fatalitatea.

Un grup de legionari îi luaseră urma, descoperindu-i manopera; și au cerut stăruitor reexaminarea vamală a valizelor și vaferelor suspecte, fraudă a fost descoperită, iar milioanele Hartig și familia acestuia au fost oprite în țară, corpurile delicte la judecătorie, iar cindivizii sub cheo.

Iată narația — fără exagerări și floricele — a unui fapt în adevăr divers, dacă-i privim prin prisma trecutului și numai sub aspectul lui material.

Câți jidani și câte sute de milioane, sau miliarde de lei nu vor fi evadat din România, sub ochii îngăduitori și chiar satisfăcuți ai organelor vamale, pe când legionarii ticseau închisorile și lagărele din cuprinsul țării?

Era doar o legătură cu dela cauză la efect, între prigoana criminală dezlănțuită împotriva acestui tinerel viteaz și cinstit, pe deoparte — și ntotputernicia jidănească, secundată de cangrena aparatului administrativ de altă parte.

Deși în clipa demascării și prinderii lui Hartig de către cămășile verzi, regimul legionar se afla numai în faza gestației, faptul acesta ni se pare *debutul guvernării morale a țării* de către mișcarea legionară și socotesc folositor să-l subliniez prin concluzionnile ce rezultă din el.

Instituțiile sociale, politice, economice, sau de orice natură ar fi, prețuesc atât cât conținutul lor moral, adică atâta cât moralitatea celor puși să le conducă și să administreze.

Cea mai bună lege vamală, aplicată de cei mai deștepți și instruiți vameși — dacă ar fi cazul la noi nu poate da nici un rezultat, dacă aceștl vameși practică șperțul, traficul ilicit și celelalte.

Generalizând, una dintre problemele cele mai serioase ce se pune regimului legionar, este epurația corpului funcționăresc al Statului.

Intă o operă care cere mulți ani de străduințî eroice.

Ca mijoace, primul pe care-l putem folosi este exemplul personal. Legionarii cărora li se vor încredința însărcinări în stat, vor trebui să facă din cinstea lor o armă nimicitoare pentru corupția din jur.

Jurământul depus de gradele legionare, cu mâna pe cosciugul lui Mota și Mariu, în biserica Sf. Ilie Gorgani, în Februarie 1937 — *de a trăi în sărăcie, acționând în ei poftele de îmbogățire materială și de a duce o viață* aspră și severă, cu alunga rea luxului și îmbuibării — jurământ amintit în primul apel oficial către legionari, al șefului actual al mișcării, și căruia trebue să i se dea un sens militant, constituie o garanție că pilda personală a legionarilor încadrați mâine în stat, își va da toate roadele salutare pentru moralizarea aparatului administrativ.

Totuși, acest mijloc nu e de ajuns pentru atingerea rapidă a țintei urmărite. Căci racila e prea adâncă.

Dela 1866, de când ființează un singur Stat românesc, nu există filă din dezbaterile parlamentare, în care să nu se semnalese cu duiumul abuzurile administrației. Culegerea s'ar îmbogăți cu încheierea pasagiilor respective din dezbateri, ar putea umple bibliotecî întregi.

Lupta legionară pentru moralizarea administrației va fi — sunt convins — mai grea chiar, și mai sângeroasă decât lupta dusă de 13 ani încoace, pentru dobândirea puterii.

E vorba în aceasta de o mare revoluție morală și numai la capătul ei vom culege laurii biruinței definitive.

Pe plan practic — exprimate lucrurile — regimul legionar trebuie să ajungă a face din orice român, *un om corect.*

Prin urmare, al doilea mijloc, întru atingerea scopului propus, este *timpul.*

Legionarii au norocul de a avea în această direcție, o bază de pornire la atac. pilda fără seamăn a Căpitanului și a martirilor lor, precum și jurământul depus de elite, de a trăi în sărăcie, jurământ a cărui îndeplinire va fi supraveghiată. nu ne îndoim, dela caz la caz, de toți camarazii și de întreaga opinie publică românească.

I. D.

Săbiile de lumină veghiază

Noul Stat legionar, condus de generalul Ion Antonescu, s'a ridicat pe temelii de jertfe.

Mișcarea legionară, comandată de d. Horia Sima, își trage puterea de viață, în toate compartimentele ei, din crezul celor căzuți, în cea mai curată revoluție a spiritului.

Purificarea omului de tot ceeace îl ține legat de pământ — omul trecut prin Legiune — constitue astăzi îndreptarul, fără abatere, pentru purificarea Statului și a Națiunei.

Credința neclintită a Căpitanului și a legionarilor Lui, — cei dela început, cei de mai târziu, cei de totdeauna — împărtășită prin pecetea minunii din flacără fără stingere a 'Arhanghelului, este astăzi sprijin de viață nouă, pentru toți cari văd limpede viitorul Românîei de mâine.

Și totuși, mai sunt încă mulți eretici, farisei, orbi de suflete și cari nu văd lumina, nu pot să primească, în filnța lor, puterea de Reînviere.

Racilele trecutului le-au macerat prea din cale afară sufletele ca să mai poată înconli înlăuntrul lor un sâmbure de credință, de jertfă.

Faptele săvârșite din îmboldul întunericului îl țin prea puternic legați de baerele satanalei ca să se mai poată apropia sincer de lumina arhanghelică a legiunii.

Dar un aceștia sunt cei spre care trebue să vegheze ostașii de fier.

Cei ce se svârcolesc în putreziciunea morală în care au trăit, își meșteșugesc acum măști de farisei; aceștia sunt semnele rele ale trecutului putred al Neamului.

Cei care au împușcat lumina, cari au asvârlit în temnițe și morminte înalturile, cari au scuipat cu vorbe scrise sau rostite profeticul adevăr pecetluit peste veacuri de Căpitan, vor să se strecoare acum, mai departe, cu frânele de conducători în mâinile coclite; aceștia sunt vedeniile spre care se impun atenții încordate.

Sufletele stigmatizate de minciună trebuesc arătate în toată goliciunea lor pentru ca apele pe care curg putreziciuni morale, crezii și necredințele spre nici o înviere, trebuesc zăgăzuite.

In felul acesta nu se vor mai putea strecura printre vârfurile săbiilor de lumină ale Căpitanului, spre viața nouă minciuna în haină fariseică.

Și nu e greu azi, când spiritul Căpitanului stăpânește atotputernic, să se descifreze puterile sufletelor curate dintre epavele putinilor și ale urîi.

George Acsinteanu

Cauzele cari au dus România
LA DEZASTRUL POLITIC ŞI MORAL
O senzaţională scrisoare a d-lui general Ion Antonescu

(Continuare din pag. I-a)

că «a decis să dea Ministerul Apărării Naţionale Generalului Angelescu m'a rugat să rămân pe loc.

Raportând Majestăţii Sale Regelui cele ce se petrecuse şi exprimându-i aceleaş grijă, pornită numai din dorinţa de a nu prejudicia interesele superioare ale Neamului. Majestatea Sa Regele Mi-a dat asigurări ca şi Domnia Voastră.

In faţa Inaltului Ordin desigur că a trebuit să mă plec, mi-am permis însă să raportez Majestăţii Sale Regelui că dacă generalul Angelescu va continua cvcutul să mă bruschez putem să ajungrem la un mare scandal public pe care din dorinţa de a-l evita era bine să plec.

Majestatea Sa Regele m'a asigurat că nu se va întâmpla nimic.

Astfel, zorîat, am rămas unde sunt.

De atunci am făcut toate eforturile pentru o conlucrare armonioasă. Totul însă a fost în zadar fiindcă conform sistemului pe care crede el-l practică cu abilitate ceeace, recunoscut, i-a reuşit până acum, generalul Angelescu uită, uită repede, gest şi de ton după cum suflă vântul intereselor sale şi după riscurile pe care le are.

O fi abilitate măiastră pentru un navigant, este însă o procedare pe care nu o împărtăşesc.

Astfel după o perioadă foarte scurtă şi încurajatoare de calm, a revenit la vechile obiceiuri. Aproape zilnic sunt suspectat, bruscat, observat pentru lucruri imaginare sau superficial cunoscute, datorite în parte şi intrigilor celor din jurul său.

In plus de nenumăratele ori subalternii mei sunt chemaţi la Minister, observaţi şi brutalizaţi pentru fapte de cari nu sunt vinovaţi.

Pregătirea dezastrului moral şi militar

Din cauza aceasta viaţa mea a devenit un calvar. Vă puteţi informa cum chiar astăzi la Consiliul Superiori am fost bruscat, afectat chiar, desigur indirect, fiindcă este nostru în aceste obiceiuri, pentru o informaţie pe care i-o dădusem în chestiunea armamentului.

O anchetă făcută de oricine vă va putea dovedi atitudinea de sabotare şi de umilire la care sunt supus zilnic.

Dat fiind această situaţie care mă împiedică total de a lucra fiindcă trebuc să caut să mă apăr la fiecare pas găsesc că a mai persevera în a mai rămâne în capul Instituţiei este a contribui la anihilarea activităţii ei tocmai în perioada când ca trebue să fie mai intensă şi a mă face părtaş la *dezastrul moral şi militar pe care îl pregătim cu astfel de procedee.*

Cum însă nu pot avea pretenţia să plece dânsul, m'am decis să trag consecinţele şi le voi trage.

Mai am însă o a doua formalitate de îndeplinit.

In ziua în care Majestatea Sa Regele mi-a făcut Inalta cinste de a mă pune în acest post de atât de covârşitoare răspundere, mi-a spus că dacă cândva voiu avea vreo nemulţumire din cauza celor mai mari ca mine să nu fac nici un gest înainte de a vorbi şi cu Majestatea Sa.

DEMASCAREA PUTREGAIULUI

M'am angajat să o fac.

In acest scop am cerut astăzi audienţă prin Generalul Ilasievici.

Vă rog să nu vedeţi în aceasta o portiţă eventuală de cramponare de situaţie.

Ceva mai mult, sunt decis să plec şi din armată.

Putregaiul este aşa de mare, încât a mai rămâne în mijlocul lui înseamnă a-mi lega şi eu numele de un dezastru care este inevitabil, dacă continuăm sistemul şi metodele de lucru actual.

Acei cari au adus oştirea în halul actual, nu pot s'o îndrepte şi împiedică şi pe alţii să o facă.

Aceasta trebue să o ştie Naţiunea.

Desbrăcându-mă de această haină care ştiţi cât am servit-o şi iubit-o, voi acuza cum nu a acuzat nimeni până acum în această ţară.

Am pus două mii de ani de suferinţă şi de sacrificii pentru ca să ajungem, cu un concurs unic de împrejurări, să punem piatra la hotarele de astăzi.

Nu putem să le pierdem din astfel de cauze.

Aşi fi un nemernic, dacă m'aş lăsa să fiu împiedicat să înfăptuesc opera la care m'am devotat cu pasiunea cu care o ştiţi pentru a rmâne într'o situaţie pe care numai inconştienţii, vanitoşii sau amatorii de fonduri secrete o pot dori.

Sunt dezolat că în împrejurări ca cele actuale vin cu o chestiune personală.

Vă rog, prea stimate Domnule Prim Ministru, să mă iertaţi şi să primiţi asigurarea înaltei mele consideraţii.

General Antonescu

Relaţii corecte cu toţi cetăţeuii români de origină etnică străină

Generalul Antonescu roagă toate autorităţile de Stat în subordine, publicul românesc din toate clasele sociale şi de toate categoriile, mai ales pe acela din Transilvania, să-i dea răgaz să înfăptuiască tot ceeace dorim cu toţii.

Pentru aceasta este nevoie de ordine internă şi de relaţii corecte cu toţi vecinii.

De aceia, roagă pe toţi, dela mic la mare, dela tânăr la bătrân, să se gândească că orice act neuman şi de ilegal tratament aplicat individual sau colectiv elementelor minoritare care aparţin vecinilor cărora am fost nevoiţi, ca o ispăşire a greşelilor trecutului, să le cedăm, creiază dificultăţi în primul rând Ţării şi nouă tuturor, dar şi atrage scumpilor noştri fraţi cari sunt astăzi sub alte stăpâniri, represaliii dureroase.

Deci, fiecare să-şi măsoare şi gestul şi cuvântul şi să se gândească că oricce gest sau orice cuvânt necugetat aici, creiază dificultăţi şi suferinţe fraţilor de dincolo.

Cer la toţi ca omul, orice limbă ar vorbi el şi orice credinţă ar avea, să fie tratat ca om. Justiţia este singura în drept să pedepsească după lege, pe acei dintre străini care sunt la noi, oricine ar fi ei dacă greşesc faţă de legile Ţării.

In acelaş timp şi presa şi publicul să nu uite că România are astăzi ca singur şi unic sprijin în afară Axa şi în conescinţă Germania şi Italienii, cari trăesc printre noi trebuie să fie trataţi ca fraţii noştri.

Aşa cer interesele superioare ale Neamului şi toţi trebue să se supună.

GENERAL ION ANTONESCU

Ziua biruinţei legionare la Constanţa
Impresionanta şedinţă dela casa legionară

CONSTANŢA, 14. — Eri dim. s'a sărbătorit în localitate, într'o impresionantă reculegere, ziua Căpitanului Corneliu Z. Codreanu, care coincide cu ziua biruinţei legionare. Constanţa a trăit din plin această zi a redesteptării conştiinţei naţionale, într'o atmosferă sobră, în care entuziasmul afişat pe regisat de vechiul regim al abdicării demnităţii naţionale nu avea ce căuta.

In vitrinele magazinelor româneşti a apărut din nou chipul de bronz al Căpitanului, încadrat de martirii şi mucenicii mişcării trecuţi în legendă.

La orele 9,30, legionarii constănţeni cât şi cei veniţi din judeţ în număr foarte mare s'au încolonat în faţa sediului, pornind spre catedrala episcopală, în cadenţa marşurilor legionare.

La orele 10,30, cămăşile verzi perfect aliniate în faţa Episcopiei au dat onorul, după care camaradul comandant Puiu Traian şi avocat Dumitru Predescu, şeful organizaţiei judeţene au trecut în revistă gărzile de fier. Toţi cei prezenţi asistă la rugăciunile de mulţumire pentru biruinţa legionară. Slujba religioasă a fost oficiată de către I. P. S. S. Episcop Gherontie al Tomisului şi Durostorului, înconjurat de un sobor de preoţi.

La sfânta slujbă a luat parte şi o delegaţie a fascioi italiene locale, precum şi numeroşi invitaţi şi prieteni ai mişcării legionare.

După terminarea serviciului divin a luat cuvântul d. EUGEN TEODORESCU, comandant legionar ajutor, care a spus:

„Destinul hărăzit de Dumnezeu neamului românesc ne cheamă să jucăm un rol de seamă pe scena istorici. După lunga noapte de veacuri a poporului românesc, era firească învierea lui ca neam. De 13 ani ducem crâncenă luptă. Din această luptă a eşit marea biruinţă legionară de astăzi, pentrucă am avut credinţă de jar în Legiune şi Căpitan.

INSUFLETITA MANIFESTAŢIE DELA SEDIU

In aceiaşi zi de dimineaţă s'a sfinţit sediul mişcării din str. Călăraşi, oficiindu-se un serviciu divin de preotul Lemrău. După sfinţirea noului lăcaş, d. av. D. Predescu, şeful organizaţiei judeţene a deschis şedinţa luând jurământul cămăşilor verzi. Din mulţimea piepturilor acelaş strigăt cutremurător. **Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea şi Căpitanul!**

Convocarea şefilor studenţimii bucureştene

Centrul studenţesc-Bucureşti convoacă:

Şefii studenţimii dela Universitatea din Bucureşti, foşti şi actuali preşedinţi de societăţi studenţeşti, cămine, cantine, membri ai comitetelor de conducere, sau cei ce au avut roluri mai importante în conducerea studenţimii sunt invitaţi să ia masă pe la «Casa studenţilor» din Calea Plevnei nr. 61 bis — Sediul C. S. B., în vederea unui sfat pentru reorganizarea Centrului Bucureşti.

Toţi sunt aşteptaţi Joi 19 crt. între orele 10 dimineaţa până la 6 după amiază.

Bucureşti 17 Septembrie 1940.

VIOREL TRIFA

Nimeni nu poate tipări şi răspândi broşuri şi cărţi legionare

Serviciul de editură şi colportaj al Mişcării legionare a dat următorul comunicat:

Serviciul legionar de editură şi colportaj, roagă pe toată lumea să nu editeze şi să nu răspândească nimic ce angajează ca doctrină şi răspundere Mişcarea legionară, fără o aprobare în scris a acestui serviciu.

La fel facem cunoscut că nu se pot aranja vitrine cu caracter legionar, de către magazine, librării, restaurante, etc. fără această aprobare.

Dela 1 Octombrie se va consuma numai pâine rece

Un călduros apel al ministerului economiei naţionale:

Recolta de grâu este slabă. Depinde de consumatori, dacă producţia va acoperi nevoile.

Cu grija de buni gospodari, din vreme, să luăm cu toţi măsurile de în depărtarea risipei, de rigoroase economii.

Ministerul economiei naţionale a dispus punerea în consumaţie a pâinii reci cu începere dela 1 Octombrie a. c.

Dacă populaţia va şti să economisească, nu va mai fi nevoie şi de alte măsuri.

In gospodăriile voastre faceţi economie. Nu svârliţi pâinea. Nu cumpăraţi decât strictul necesar pentru îndestularea familiei. Nu lăsaţi să se fărâmiţeze. Coaja şi mlezul sunt tot pâine.

Gospodinelor, educaţi-vă familia pentru economie. O faceţi pentru voi şi pentru ţară.

Nu se mai pot procura furnituri dela evrei
Decizia Ministerului Educaţiei Naţionale

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, al cultelor şi artelor a dispus ca, începând de azi 17 cor., atât departamentul cât şi toate instituţiile de pe lângă el, precum şi toţi cei ce depind de acest minister, nu-şi vor mai putea procura furnituri de nici un fel dela întreprinderile şi firmele evreeşti.

Contractele în curs, privind aceste firme, se anulează.

Legionarii au scos statuia lui I. G. Duca din Piaţa Ploeştilor

PLOEŞTI 18. — Eri seară, la ora 7, un grup de legionari purtând cămăşi verzi, au venit în piaţa I. G. Duca şi au ridicat bustul fostului prim ministru I. G. Duca, aşezând apoi 2 cruci pe locul unde au fost expuse acum un an cadavrele legionarilor Al. Cojocaru şi Gh. Filip.

A asistat public numeros care a aprobat fapta legionarilor.

*

In gara Sinaia, legionarii au scos de pe peretele clădirii placa cu numele lui I. G. Duca, aşezând un drapel verde.

S'a anulat decizia
de autopensionare a fostului ministru Stan Ghiţescu

Fostul ministru al muncii d. Stan Ghiţescu, cu câteva zile înaintea plecării din fruntea departamentului a ticluit un decret-lege, pe baza căruia s'a autopensionat ca ministru, cu câteva zeci de mii de lei lunar.

Noul ministru al muncii şi sănătăţii, d. Vasile Iasinschi, legionar, a dat din prima oară a instalării d-sale, următoarea decizie:

ART. I. — Se anulează decizia ministerială No. 42.352 din 4 Septembrie 1940, publicată în «Monitorul Oficial» No. 205 din 5 Septembrie 1940, prin care d. Stan Ghiţescu, fostul ministru al muncii, s'a autopensionat, în conformitate cu dispoziţiunile art. 2 alin. ultim şi art. 3 al decretului-lege No. 2822, publicat în «Monitorul Oficial» No. 193 din 22 August 1940.

ART. II. — D. director al personalului din ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei decizii.

Ministrul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale

(ss) V. IASINSCHI

Reînhumarea osemintelor legionarului Gheorghe Lascăr

Joi, 12 Septembrie 1940, a fost o mireaţă zi pentru valea Trotuşului. Mişcarea Legionară a întovărăşit până la locul de veci pe Gheorghe Lascăr, inginer chimist, ucis mişeleşte pentru sfânta credinţă legionară.

Gheorghe Lascăr, fiul unui vrednic român din Asău, a fost o figură îngerească de om, cu sufletul ca un crin, dăruit legiunii şi Căpitanului cu tot sufletul său. Şef al cuibului «Virgil Teodorescu» din Moineşti, apoi şef al garnizoanei Asău memoria lui va rămâne veşnică. Ocupând, din 1938, un serviciu de inginer la o întreprindere din Bixad (Trei Seaune) prigoana l-a găsit acolo. Intr'o noapte, un călău i-a ciuruit capul, pela spate, cu gloanţe. Trupul lui a zăcut în pământul Ardealului până la 9 Septembrie, când a fost adus în satul natal, Apa Asăului.

In ziua de 12 Septembrie, încă de cu noapte, coloanele de legionari din sectoarele Moineşti, Comăneşti şi Tg. Ocna, au început a mărşălui spre Asău, unde o imensă mulţime de creştini aşteptau. Camarazii lui împietriţi de durere, au făcut gardă la sicriu, în biserică şi un cordon viu pe întindere de un kilometru.

Serviciul religios a început la ora 13.30, de un sobor de 15 preoţi legionari iar sicriul a fost condus la trenul «Decauville» unde în vagonul împodobit cu verdele braziior a fost aşezat.

De aici trenul a pornit încet, printre munţi, pe apa Asăului, până la satul din fundul muntilor, «Apa Asău», ca să fie înmormântat la biserica lui strămoşească.

Legea Speculei a dat prilej de îmbogăţire tuturor profitorilor acestui neam atât de răbdător. Bugetivorli au dat năvală constituindu-se în comisii de constatare, comisii de corectare, comisii de judecare, directori al speculei, inspectori, comisari şi toată trena de hrăpăreţi al banului public.

Intre votarea Legii Speculei, preţurile maximale şi întocmirea listei articolelor de prima necesitate, jidanii au lucrat. Sperţurile au început să curgă. Pentru un articol scos de pe listă, banii au curs din belşug.

Au urmat apoi amenzile, care mai întotdeauna căzeau pe capul negustorilor români, procese de contravenţie, de neafişare, de nevizibilitate şi alte, ducând pe negustorul român la faliment.

Este neîndoelnic că negustorul român, cu trecutul lui de cinste şi omenie, odată ce n'ar exista o lege a speculei şi maximalizare de preţuri, s'ar strădui spre o mai bună şi abundentă aprovizionare cu articole de primă necesitate.

De asemenea, libera concurenţă ar duce, în mod normal, la îmbunătăţirea calităţii şi la scăderea preţurilor, care sunt singurele elemente care măresc consumul şi împlinit duc la prosperarea comerţului şi a Ţării.

Intervenţia Statului ar fi binevenită în măsura în care ea ar urmări stăvilirea abuzului şi sancţionarea profitorilor, oricare ar fi ei.

Descătuşarea negustorimii, române ar da loc la o mai liberă acţionare care ar duce la înviorarea vieţii noastre comerciale.

N. V. AT.

Cum s'ar putea ajunge la ieftenirea vieţii

Printre unele măsuri pentru liniştirea maselor care se agitau, regimul de tristă memorie a dat Ţării o Lege a Speculei, praf în ochii mulţimii, întocmită la voia întâmplării după o noapte de chef şi desfrâu; o lege fără nici-o noimă, lipsită de orice raţiune şi absolut fără nici-un efect. A urmat apoi înfiinţarea preţurilor maximale care a distrus libera concurenţă şi odată cu ea aprovizionarea pieţelor şi buna calitate a mărfurilor.

Urmarea a fost ridicarea vertiginoasă a tuturor preţurilor articolelor de primă necesitate.

Legea Speculei a dat prilej de îmbogăţire tuturor profitorilor acestui neam atât de răbdător. Bugetivorli au dat năvală constituindu-se în comisii de constatare, comisii de corectare, comisii de judecare, directori al speculei, inspectori, comisari şi toată trena de hrăpăreţi al banului public.

Intre votarea Legii Speculei, preţurile maximale şi întocmirea listei articolelor de prima necesitate, jidanii au lucrat. Sperţurile au început să curgă. Pentru un articol scos de pe listă, banii au curs din belşug.

Au urmat apoi amenzile, care mai întotdeauna căzeau pe capul negustorilor români, procese de

Destiinţarea Comitetului de conducere al Direcţiunii Comerciale a Pescăriilor

Comitetul de Conducere al Direcţiunei Comerciale a Pescăriilor înfiinţat prin Legea de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, se desfiinţează.

Toate atribuţiunile Comitetului de Conducere al Direcţiei Comerciale a Pescăriilor, prevăzute de legi şi regulamente, trec asupra directorului tehnic al acestei Direcţiuni.

Comisariatul petrolului a fost desfiinţat

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de miniştri şi d. dr. G. Leon, ministrul economiei naţionale au semnat următorul decret-lege, pentru desfiinţarea Comisariatului general al petrolului:

Pe data publicării în «Monitorul Oficial» a prezentului decret-lege, comisariatul general al petrolului, înfiinţat prin decretul-lege Nr. 81, din 16 Ianuarie 1940, se desfiinţează.

Toate bunurile susnumitului comisariat intră în patrimoniul ministerului economiei naţionale, pentru a fi repartizaţi după nevoile serviciului.

Desfiinţarea Consiliului Technic al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor

Consiliul Technic, înfiinţat prin legea de organizare a Ministerului Agriculturei şi Domeniilor, se desfiinţează.

Membrii Consiliului, precum şi ceilalţi funcţionari vor fi repartizaţi la Direcţiunile respective din Minister.

Atribuţiunile Consiliului Technic trec asupra Direcţiunilor respective din Minister.

Transformarea Serviciului Comercial al textilelor

Serviciul Comercial al Textilelor, înfiinţat prin legea pentru cultivarea, valorificarea şi prelucrarea plantelor textile, încetează de a mai avea fiinţă legală, pe data acestui Decret şi se transformă în Serviciul Plantelor Textile, în cadrul Direcţiunii Producţiei Vegetale Agricole.

Comitetul de Direcţie al Serviciului Comercial al Textilelor, se desfiinţează, iar atribuţiunile sale trec asupra Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Toate fondurile şi patrimoniul fostului Serviciu Comercial al Textilelor, trec asupra Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care le va da destinaţiunea necesară, conform legii asupra contabilităţii publice.

Personalul bugetar actualmente în serviciu, se trece în administraţia centrală a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi se repartizează la Direcţiunea Producţiei Vegetale.

Toate dispoziţiunile din legea pentru cultivarea, valorificarea şi prelucrarea plantelor textile, contrarii prezentului Decret-Lege sunt şi rămân abrogate.

Astă seară Teatrul Naţional îşi redeschide porţile

Astăseară Miercuri 18 cor., la orele 8 jum. precis, Teatrul Naţional îşi deschide noua stagiune. Ca un omagiu adus memoriei lui Vasile Alecsandri, dela a cărui moarte se împlineşte anul acesta o jumătate de veac, seria de spectacole a anului 1940—41 va începe cu «Ovidiu» piesă în cinci acte în versuri.

Distribuţia acestui spectacol festiv este, în ordinea afişului următoarea, d-nii: G. Calborsanu, N. Băltăteanu, C. Mitru, Ion Manu, I. Ulmeni, Gr. Mărculescu, A. Stoianovici, M. E. Balaban, E. Anastasiad, C. Antoniu, G. Soare, E. Cassian, D. Ene, G. Demetru, I. Ilie Ion, M. Gingulescu, N. Făgădaru, I. Rădulescu, E. Stoicescu, C. Economu, I. Dămian şi d-nele Cleo Paun-Cernăteanu, Eugenia Zaharia, Celia Dima, Tanţi Soviani, Angela Teodorescu.

Direcţia de scenă: d. V. Bumbeşti.

Audienţele la ministerul cultelor

D. profesor Vladimir Dumitrescu, secretar general al ministerului educaţiunii naţionale, al cultelor şi artelor, primeşte în audienţă publică în fiecare zi, între orele 12—13, pentru toate chestiunile interesând fostul departament al cultelor şi artelor.

Ana şi Octaviau Stancu anunţă parastasul de un an a iubitului lor frate

Ion Belgea
(Niţă)

omorît mişeleşte în lagărul dela Vaslui. Parastasul va avea loc la 22 Sept. ora 12, în catedrala din Timişoara Iosefin.

Legionarii şi legionarele din judeţul Hotin anunţă, cu nespusă durere, moartea camaradei lor

Ana Penteleiciuc

răpusă de o boală neiertătoare.

Inmormântarea va avea loc mâine 19 Septembrie 1940, orele 11, dela Sanatoriul Filaret.

Fie-i amintirea veşnică!

INFORMAŢIUNI

In interviewul d-lui prof. M. Manoilescu pe care l-am reprodus ieri din «Curentul» s'au despărţit din eroare de tipar două fraze succesive ceeace le-a stricat înţelesul.

Reproducem din nou aceste două fraze în succesiunea lor adevărată:

«Mi-a fost dat mie să trăesc ciclul ispăşirii, pregătit prin păcatele celor dinaintea mea.

Succesorilor mei le va fi dată bucuria să trăiască ciclul reînvierii, pregătit prin jertfa mea».

Toţi legionarii din direcţia generală P. T. T. şi oficiile P. T. T. din Bucureşti sunt rugaţi să treacă Joi 19 sau Vineri 20 Septembrie a. c. pe la camarilul Vasilescu, subdirigînte la oficiul administrativ, palatul P. T. T. Calea Victoriei, între orele 7.30-13.30 pentru informaţiuni de organizare.

*

Camarazii din centrul «Badea Cârţan» se vor prezenta azi la ora 20.30 în str. Aurel Vlaicu 10 la camaradul Xifta pentru reorganizare.

*

Birourile facultăţii de filosofie şi litere din Cluj şi-au reluat activitatea în localul liceului «Gh. Lazăr» din Sibiu. Toţi d-nii profesori şi întreg personalul facultăţii sunt rugaţi să-şi comunice adresele lor de urgenţă decanatului. Până a se organiza şi celelalte servicii ale Universităţii, Decanatul facultăţii de filosofie şi litere va servi cu drag şi pe d-nii profesori şi întreg personalul dela celelalte facultăţi.

Informaţiuni, zilnic, dela orele 11—12 a. m.

«Buna Vestire» roagă familiile legionarilor ucişi, cari trimet anunţuri pentru parastas, să nu ne mai trimită bani, întrucât le publicăm gratuit.

*

Legionarii absolvenţi ai Frăţiilor de Cruce, care au luat parte — sub conducerea comandantului legionar Gheorghe Gh. Istrate — la cele două campanii electorale din jud. Vaslui în Decembrie 1937 şi Februarie 1938, sunt chemaţi cu începere de astăzi, în fiecare zi, până la 20 Septembrie între orele 12—13, 19—20 pentru a primi înennoştiinţări.

Intâlnirea în curtea sediului. Legătura cu camaradul Hordilă Petru.

*

D. ministru al Justiţiei a primit demisia d-lui Radu Paseu din magistratură, dând delegaţie de prim preşedinte al Curţii de Apel din Bucureşti, d-lui Preşedinte I. Petrescu, cel mai vechi prezident de secţie la această curte.

*

Cercul de recrutare Prahova, aduce la cunoştinţa ofiterilor de rezervă inferiori şi superiori, domiciliaţi în comunele din judeţul Prahova, cari nu au depus jurământul de credinţă pentru Majestatea Sa Regele Mihai I — negăsindu-se concentraţi la unităţi când s'a efectuat acest act, să se prezinte în ţinută militară la reşedinţa Cercului de recrutare Prahova-Ploeşti în ziua de 20 Septembrie 1940, ora 9 dimineaţa, pentru depunerea jurământului.

D-nii generali de rezervă aflaţi în aceiaşi situaţie, se vor prezenta pentru depunerea jurământului la Comandamentul 5 Teritorial Buzău.

Cei ce nu se vor prezenta, vor suferi rigorile legilor militare

Ajutorarea familiilor nevoiaşe ale celor concentraţi
COMUNICAT

Ajutorarea familiilor nevoiaşe ale celor concentraţi se va face în viitor pe temeiul normelor stabilite de legea din 30 Martie 1940, adică prin acordarea de ajutoare lunare în bani.

In acelaş scop s'a acordat comunelor prin Ţinuturi, de către ministerul de Interne un avans de 120 milioane lei pentru a se lichida datoriile din trecut şi plata ajutoarelor până la 1 Septembrie a. c.

«Buna Vestire» caută urgent un legionar corector cu practică.

Aducem la cunoştiinţa tuturor că se anulează ori ce chitanţă emisă de «Buna Vestire» numerotată de la 451 — 500.

Rugăm pe cei cărora li se vor prezenta astfel de chitanţe să înştiinţeze de urgenţă administraţia ziarului (telefon 5.95.34).

*

Toţi legionarii cu voci bune se vor prezenta camaradului comandant-ajutor Tincoca, în fiecare seară la orele 7 jum. la căminul medicinităilor pentru formarea corului legionar. Corul va imprima cântece legionare pe plăci.

Ultima oră

Cât au cheltuit serviciile secrete înființate și organizate de trecutul regim, pentru uciderea legionarilor?

Președinția Consiliului ne trimite spre publicare următorul comunicat No. 52, din 17 Septembrie 1940:

«Președinția Consiliului de miniștri comunică contribuabililor că d. Moruzov, fostul șef al serviciului secret, a mânuit, fără niciun control, din 1938 și până astăzi 528 milioane lei.

Acest fond a început în 1938 cu mirifica sumă de 4 milioane lei și a culminat în 1939—40 cu suma de lei 214.000.000.000 lei (două sute patruspreze milioane).

Chestiunea a fost trecută la comisiunea de anchetă».

NOTA REDACȚIEI: Un singur serviciu de informații secrete a cheltuit mai mult de jumătate miliard lei. Un singur om, celebrul Moruzov, omul de casă al tuturor miniștrilor de interne, al prefecților de poliție și confidentul Camarilei și al d-nei Elena Lupescu-Grünberg, a mânuit în zece ani, 528 milioane lei.

Comunicatul Președinției aduce lămuritor o prețioasă indicație, pe care nota noastră ar vrea să o evidențieze opiniei publice: în anul 1939—40, d. Moruzov a cheltuit din totalul de 528 milioane, suma fabuloasă de 214.000.000 lei.

Cheltuielile «masive» din anul 1939—40 se «justifică», știind că anul 1939 a fost anul celei mai cumplite prigoane dezlănțuite împotriva legionarilor.

Cei ce denunțau pe legionari cereau răsplata trădării.

Cei ce urmăreau pe legionari, protindeau grase diurne.

Agenții și informatorii trebuiau ghiftuiți pentru fiecare cuvânt «acuzator» ce l-ar fi adus împotriva unui legionar.

Consfințele celor ce aveau să judece pe legionari trebuiau cumpărate. Remușcările lor trebuiau înecate în desfrâul pe care-l poate da numai banul.

Călăii, da călăii, acei ce au ridicat arma ucigând fără sentință, rânjind bestial în fața acelora ce-și așteptau senini moartea pentru Țară și Căpitan, cereau bani. Bani mulți și situații mari.

Din sutele de milioane mânuite de Moruzov, s'au acoperit în parte crimele săvârșite în prigoană împotriva legionarilor.

Țara, e bine să știe acest lucru iar Contribuabilul să cunoască unde și cum au fost întrebuințați banii lui.

Serviciul Secret al d-nei Elena Lupescu-Grünberg, organizat și condus de d. Moruzov, n'a fost singurul serviciu care a condus din umbră prigoana împotriva legionarilor.

Țara nouă de azi, ar vrea să știe, cât au cheltuit, în timpul prigoanei și celelalte «servicii»: De pildă, Moruzovii dela Interne, cei dela Siguranța Statului, cei dela Prefectura Poliției, cei dela Inspectoratul de jandarmi, cei de pe lângă anumite consilii de judecăți, oamenii Moruzovului și ai lui Victor Iamandi dela ministerul justiției, «serviciul» secret al lui Armand Călinescu instalat la Președinția Consiliului de miniștri, etc.

Titularii acestor servicii nu întotdeauna lucrau «mână în mână». Aveau fiecare FONDURI SPECIALE, pe care le mânuiau independent. Se angajase o adevărată emulație, se instituise concurs cu premii, între agenții acestor servicii, pentru identificarea, arestarea și uciderea legionarilor. Pentru toate aceste isprăvi, fondurile speciale secrete, fără control, stăteau la dispoziția lor.

Dacă un singur serviciu, acela al lui Moruzov, a cheltuit într'un an de prigoană 214.000.000 lei, cât au cheltuit TOATE ACESTE «servicii secrete», înființate și organizate de trecutul regim pentru uciderea legionarilor?

Buzduganul de aur a fost trecut Băncii Naționale

Președinția consiliului de miniștri comunică:

Din ordinul d-lui general Antonescu, buzduganul de aur masiv, în greutate de 4.400 kgr., care fusese dăruit de armată fostului Rege Carol II și care se găsea la Ministerul Apărării Naționale, a fost trecut Băncii Naționale pentru a fi păstrat la tezaur și folosit pentru acoperirea aur.

Numai Moruzof a fost arestat

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

In afară de fostul șef al serviciului secret Moruzof și fosta lui mână dreaptă, niciunul nu a mai fost arestat de noul regim.

La Cluj apare un cotidian românesc

BUDAPESTA 18 (tp). — Comandantul militar al Clujului a permis apariția a patru cotidiane ungurești și a unui cotidian românesc.

Garda de Fier nu este numai singura mișcare de Stat, ci ea participă la conducerea națiunii române

Presa germană despre România, Stat național legionar

BERLIN 18. — Ziarele publică lista guvernului român și textul Decretului prin care România este proclamată Stat Național Legionar.

Berliner Boersenzeitung publică telegrama corespondentului său din București sub titlul: «*Generalul Antonescu și-a format guvernul, Armata și Legiunea, stâlpii României Noui*».

National Zeitung, scrie sub titlul: «România Stat Național Legionar. Misiunea lui Codreanu recunoscută» următoarele.

«*Noua formă de stat și structura internă a României sub conducerea generalului Antonescu și credincioșii săi ideaturilor reprezentate de Codreanu, începe să se consolideze cu toate jertfele pe care România a fost silită să le aducă în trecutul a propiar. Acum generalul Antonescu a publicat lista cabinetului său, mic-orat și concentrat, constând din specialiști și personalități necom promise în politica de partid, dar care se bucură de încrederea Gărzii de Fier*».

In telegramele lor corespondenții ziarelor zugrăvesc felul cum a decurs înapoierea M. S. Reginei Elena și atmosfera de entuziasm în care a fost primită de popor.

Sub titlul: «La sfârșitul unui provizorat», DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG publică un comentariu al corespondentului său, d. Fritz von Globigg. Vorbind despre slujba religioasă care a avut loc în România Duminică dimineață, când s'a citit noul manifest către Țară al d-lui general Antonescu, autorul scrie între altele:

Entuziasmul biruinței Căpitanului

«Nimic n'ar fi putut să caracterizeze mai bine forțele cu ajutorul cărora România vrea să scape acum dintr'o grea criză, decât scena aceea a mulțimei care stătea îngenunchiată în piața unui mare oraș. Este misticismul mișcării legionare, dela care România așteaptă acum reînnoirea întregei sale vieți de stat. Generalul Antonescu a fixat în noaptea de Sâmbătă spre Duminică, prin proclamarea Statului Național Legionar, noul curs al Statului român, definitiv în direcția aceasta. Garda de Fier nu este acum numai singura mișcare de stat, ci ea participă la conducerea Națiunei române prin intrarea actualului ei comandant, d. Horia Sima, în guvern».

Redând impresiile sale despre atmosfera de entuziasm care domnește pentru biruința lui Codreanu, al cărui chip se poate vedea acum pretutindeni, autorul încheie articolul astfel:

«*Din trăsăturile impresionante și profund serioase ale acestui om îmbrăcat țărănește, se desprinde privirea ochilor care nici în fotografie n'au pierdut din focul lor fanatic și mistic. Această privire pătrunzătoare, care mă întâmpină din toate părțile la primul meu contact cu noua Românie, a fost cea mai elocventă introducere*».

«*Berliner Zeitung am Mittag*» publică o telegramă din București a corespondentului agenției D.N.B. sub titlul: «*Reorganizarea armatei românești, în care se rezumă instrucțiunile date de d. general Antonescu în această privință*».

Elogiul eroismului legionar

Comentariile presei spaniole

MADRID 18. — Presa spaniolă continuă să se ocupe cu mare simpatie de biruința legionară din România.

Ziarul «Arriba Espana», sub titlul «Codreanu», publică un frumos articol despre martirul României Noui.

Ziarul «Madrid» insistă asupra profundului sentiment religios ce se desprinde din proclamațiile d-lui general Antonescu.

«*România, scrie acelaș ziar, începe o viață nouă, mai modestă și fără ostentații. România va merge pe urmele lui Codreanu, Moța și ale atâtor legionari morți*».

„Sabia Arhanghelului a nimicit pe dușmani"

Comentariile presei italiene

ROMA, 18 — Presa italiană subliniază pe larg importanța victoriei desăvârșite a Gărzii de Fier după 13 ani de suferință și de neclintită credință națională.

Sub semnătura conteluI Lorenzo Barozzi, ziarul «Corriere Adriatico» consacră un remarcabil și entuziast articol ideologiei legionare și memoriei Căpitanului.

Descriind împrejurările în care a cunoscut pe Comandantul legionarilor, autorul scrie între altele: «Indărătul mesei de lucru a Căpitanului fulgera sabia Arhanghelului care nimicește pe dușmani. Când Codreanu s'a ridicat în picioare, aripile zugrăvite părură să fie ale sale, înfipte pe umerii săi, astfel încât nu mai știam dacă îmi pare vestitorul divin reînviat sau omul preschimbat prin minune în Arhanghel.

Gărzile de Fier n'ar fi putut să aleagă o emblemă mai plină de înțeles sau un mai puternic apărător. Treebue să fi văzut ieonile românești ori insignele legionare, pentru a înțelege supraomenească putere pe care o inspiră».

Autorul exaltă apoi figura aproape legendară a Căpitanului, spunând că: «Dacă Arhanghelul cu o mână poartă sabia, cu cealaltă ridică însă crucea» și adăugând că era necesar să te sacrifici, să renunți la bunurile tale și la plăcerile vieții, să suferi necontenit, pentru a duce vestea cea bună în inimile oamenilor.

Noul guvernator al Băncii Naționale

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

Prin decretul d-lui general Antonescu, Conducătorul Statului, d-l Alexandru Ottulescu a fost numit guvernator al Băncii Naționale a României.

In urma demisiei d-lui Mitiță Constantinescu, noul guvernator, d. Al. Ottulescu a depus ieri jurământul în fața d-lui ministru al finanțelor, luând imediat conducerea Institutului nostru de emisiune.

Atacurile împotriva Londrei continuă în valuri succesive

BERIN 18 (Rador). — Cu tot vântul și ploaia foarte puternică, atacurile aeriene germane contra Londrei au continuat în valuri succesive.

Artileria antiaeriană engleză este silită să folosească în zadar o cantitate enormă de muniții.

Avioanele de bombardament germane nu sunt totuș stingherite mult prin neîntreruptele explozii de obuze și ele parvin să-și arunce bombele asupra obiectivelor.

AVIOANELE DE RECUNOAȘTERE ANUNȚA CĂ ȘAPTE DIN CELE ZECE AERODROMURI DIN JURUL LONDREI POT FI CONSIDERATE CA NE MAI PUTAND SERVI ABSOLUT LA NIMIC.

Se află că tunurile cu tragere lungă germane având ca țintă Doverul și vasele care se află în acest port au avut efecte teribile.

Aerodromurile britanice sunt complet distruse de germani

BERLIN, 18. — Agenția D. N. B. publică următorul comentariu al redactorului său militar asupra situației militare:

In cursul ultimelor bombardamente împotriva Londrei, au putut fi înregistrate succese importante. Astfel din 10 câmpuri de aviație utilizabile, aflate în apropiere de Londra, nu mai puțin de șapte au fost făcute complect inutilizabile în urma bombardamentelor germane.

Aceste aerodromuri au fost atât de grav avariate încât nu vor putea fi reparate decât după o vreme îndelungată.

Bombe engleze exploadează în portul elvețian Geneva

GENEVA 18 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

O bombă, aruncată în cursul unuia din recentele atacuri aeriene ale aviației engleze, a explodat în port, în apropiere de podul Cristophe Colomb.

O persoană a fost omorâtă. Mai multe alte persoane au fost rănite. Se semnalează pagube ușoare.

D. von Ribbentrop a plecat azi dimineață spre Roma

BERLIN, 18 (Rador).— Ministrul afacerilor străine al Reichului, d. von Ribbentrop, a plecat Miercuri dimineața spre Roma, unde va rămâne scurtă vreme.

Pentru refugiații din Basarabia și Bucovina

Ministerul de Interne aduce la cunoștința persoanelor repatriate din Basarabia și Bucovina de Nord, cărora li s'au reținut la trecerea în țară diferite valori, că urmează a înainta până cel mai târziu la 20 Septembrie a. c. direct Ministerului de Interne, Serviciul de Repatriere, o declarație care să cuprindă următoarele date:

1. Numele și pronumele, 2. Localitatea unde s'a stabilit în țară. 3. Punctul de trecere pe unde a intrat în România. 4. Luna și ziua. 5. Sumele de bani și obiectele reținute, pentru care li s'au eliberat chitanțe. 6. Sumele de bani și obiectele reținute, pentru care nu li s'au eliberat chitanțe. 7. Obiectele vor fi evaluate în lei.

Belgienii, aliații de ieri ai englezilor, sunt decimați metodic de aviația britanică

BRUXELLES 18. — Corespondentul agenției «Stefani» transmite:

Se află că noaptea trecută aviația engleză a aruncat bombe asupra ogoarelor belgiene, omorând numeroși civili.

In localitatea Lost numeroase case au fost avariate.

Deasemeni au fost bombardate și orașele Ostende, Blankenberghe și Breedene.

La Anvers au fost scoase până în prezent de sub dărâmături 42 de cadavre, între care se află și femei și copii.

*

ROMA 18 (tp). — Corespondentul special al ziarului «Giornale d'Italia» anunță de pe frontul egiptean că în Egipt au fost arestați mulți ofițeri egipteni de către autoritățile militare engleze din cauza atitudinei lor antibritanice.

Măsuri anti-evreești în Elveția

VICHY 18. — Știri primite din Zuerich anunță că ultimul Consiliu de miniștri elvețian s'a ocupat exclusiv cu rezolvarea problemei evreești.

Zilele acestea va fi promulgată legea specială asupra reglementării situației evreilor în Elveția, la a cărei elaborare se lucrează.

Situația Angliei devine din ce în ce mai gravă

NEW YORK, 18 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani comunică: Ziarele americane, comentând faptul că comunicațiile telefonice și telegrafice dintre Anglia și Statele Unite au fost suspendate, subliniază că această măsură adoptată de guvernul din Londra, este un alt simptom că situația Marei Britanii devine din ce în ce mai gravă.

Inaintarea irezistibilă în Egipt

Trupele italiene au ocupat Sidi Barrani

CAIRO 18 (Rador). — Comunicatul oficial britanic de Marți seara anunță: IN EGIPT, CONTINUANDU-ȘI INAINTAREA DEALUNGUL BRAULUI DE COASTA, DOUA COLOANE INAMICE, SPRIJINITE DE PUTERNICE CONTINGENTE, AFLATE IN URMA, AU OCUPAT SIDI BARRANI ASEARA.

IN CURSUL ZILEI INTREGI, INAMICUL A SUFERIT GRELE PIERDERI DE PE URMA BOMBARDARII ȘI RAFTURIRII ELEMENTELOR NOASTRE INAINTATE, A CARELOR NOASTRE ȘI A ARTILERRIEI.

Anunț pentru comercianții și industriașii români

Se aduce la cunoștința comercianților, industriașilor și tuturor instituțiunilor financiare românești din țară că, începând cu data de 20 Septembrie a. c., în ziarul nostru va apare săptămânal pagina *Comerțului Românesc*, rezervată exclusiv publicității firmelor românești.

Abonamente pentru reclame, anunțuri sau informațiuni comerciale se fac la domiciliu de către agenții noștri speciali, după un tarif unitar, precum și la redacția noastră, *Biroul Publicității*, care funcționează în fiecare zi între orele 16-18.

Se pot face abonamente sau publicații simple și prin corespondență, costul lor fiindu-ne trimis prin cont de C.E.C. sau mandat poștal, pe adresa: Redacția «Bunei Vestiri», biroul publicității, str. Anghel Saligni No. 2.

Pe lângă Președinție s'a instituit un serviciu de reclamații

Comunicat

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

Pe lângă Președinția consiliului de miniștri — comisiile de anchetă — s'a instituit un serviciu de reclamații.

La acest birou se pot depune orice plângeri în contra abuzurilor administrative sau a funcționarilor necinstiți.

Nu se vor lua în considerație decât cererile semnate și purtând adresa reclamantului.

Biroul funcționează în Piața Victoriei (fostul Palat al ministerului de externe).

Rusia n'a formulat noui revendicări teirtoriale față de România

BERLIN 18. — Ziarele berlineze de eri seară relatează că sunt desmințite în modul cel mai categoric toate svonurile, cari au circulat în repetate rânduri în ultimele zile că Uniunea Sovietelor ar fi formulat noui revendicări teritoriale față de România.

Toate aceste svonuri, pe deplin născocite, au emanat din sursele interesate și răuvoitoare.

Mișcarea legionară a luat în primire sediul central al fostei „Straja Țării"

Azi dimineață la ora 11 jumătate, d. prof. Constantin Stoicănescu a luat în primire din partea Președinției Consiliului de miniștri, localul central al fostei organizații «Straja Țării».

D. col. Jugănaru și Dimăncescu au îndeplinit formele de predare.

Comandantul ajutor Socariciu a repartizat gărzile de legionari în palatul care a servit de sediu la fosta «Straja Țării».

NUMARUL NOSTRU DE SAMBATA 21 SEPTEMBRIE VA FI INCHINAT MAREI JERTFE, DE ACUM UN AN, A LEGIUNII ȘI VA INFATIȘA: ATITUDINEA LEGIONARILOR IN FATA MORȚII.

D. general Dona a fost numit Prefect al Poliției Capitalei

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

Generalul în rezervă Constantin Dona a fost numit pe ziua de 17 Septembrie a. c., Prefect al Poliției Capitalei.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.